

Reformace – čas odvahy

Obsah

Velký pátek, největší křesťanů svátek (?).....	3	Prorokuj nad suchými kostmi!.....	15
Zrcadlo	3	Návrh na Synod	17
Proč Bůh někdy nevyslychá modlitby?	4	Aktuality ze světa	18
Boží vůle je nejlepší.....	8	Literární hlídka	21
Pavel v nových nebo starých perspektívách?	8	Jiný pohled, jiná perspektiva	22
Glosa	12	Aktuality z KS	23
Potřebujeme novou reformaci?	13	Ohlédnutí za adventním setkáním pracovníků.....	24
		Umíme slavit? Luther jako superman.....	25

12 2017
KVĚTEN

BIBLICKÁ
ŠKOLA
PRACOVNÍKŮ

m mládež
sceav

JEHO DUCH

Sejšn pro mladé

Od 17 hodin

Kino Central

Štefánikova 17/27, Český Těšín

Vstup volný

Organizátorem akce je Odbor mládeže SCEAV
a Biblická škola pracovníků KS z.s.

Velký pátek, největší křesťanů svátek (?)

Dostali jsme loni dárek. Od našeho parlamentu. K nejrůznějším státním svátkům přibyl další: Velký pátek. A národ považovaný za nejateističtější v Evropě se zaradoval. Lidé však, zdá se, nezajásali při pomyslení na návštěvu kostela či modlitebny. Radost pramenila z jednoho volného dne navíc. Pokud vyjde počasí, lze si přeci vyjet na výlet anebo udělat něco na zahradě. Je více než jasné, že o tomto církevním, křesťanském svátku nebudou nejspíše křesťanské chrámy praskat ve švech množstvím nových návštěvníků. Můžeme si to přát, modlit se za to, ale prozatím tento páteční svátek s přívlastkem „Velký“ nic výrazně nezmění. Jako křesťané můžeme mít obavy, že ani pro nás evangelíky není tento den nutně spojován s půstem, ztišením, usebráním, modlitbou a návštěvou bohoslužeb. Ve světských periodicích jsem těsně po uzákonění tohoto státního svátku zaznamenal rozpaky: Jak vlastně máme slavit? Pálením čarodějnic, topením Morany čili předkřesťanskými zvyky anebo jiným rituálem? „Asi nezbyvá nic jiného, než přenechat, jako většinu věcí v dnešní společnosti, osobní volbě každého z nás.“ Toto je citát z jednoho týdeníku. Bohužel možnost individuálního postmoderního uchopení Velkého pátku se jakoby nabízí i nám: Zaznamenal jsem loni nadšené reakce křesťanů, kteří referovali o tom, jak Velikonoce začali oslavou židovské Paschy a sederovou hostinou s jarmulkou na hlavě. Přemýšlím, zda je to ten správný křesťanský způsob slavení.

U nás ve sboru už několik let prožívá-

me Velkopáteční odpoledne tím, že po bohoslužbách děláme mezigenerační modlitební setkání. Ale nějak nás rok od roku ubývá. Že by nějaký náhradní, individuální program? Snad... Jak prožijeme Velký pátek, největší křesťanů svátek my?

Zbyšek Kaleta

Zrcadlo

Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tváří v tvář.
(1 K 13,12)

Když se ráno postavím k zrcadlu, tak přemýšlím, jak to autor výše uvedeného verše myslel. Při pohledu do zrcadla před sebou nevidím záhadnou rozostřenou postavu. Je to tím, že ve starověku lidé používali jiná zrcadla, než používáme dnes. Za rané církve se lidé dívali do kusů leštěného bronzu nebo jiných kovů. Obraz v nich byl nedokonalý, rozostřený a často zprohýbaný. Nebylo výjimkou, že člověk musel hádat, na koho se to vlastně dívá. Pohled do zrcadla byl jako hádanka.

V duchovním životě však platí přesně takhle. Někdy si myslíme, že už známe odpovědi na většinu životních otázek. Dokážeme popisovat našeho Pána a poučovat druhé o biblických pravdách, které máme řádně nastudované. Přitom si však neuvědomujeme, že celkový obraz nyní vidí jen Bůh. Náš obraz je často rozostřený našimi nedokonalostmi, zamílený našimi předsudky a pokřivený našimi hříchy. Nyní vidíme jen kontury toho, co je celá skutečnost.

Velice čerstvě máme vrytou v srdci smutnou událost, kdy náhle z tohoto

světa tragicky odešel manžel a tatínek tří dětí. Stačil jeden moment a všechno se změnilo. V životě nejbližších je náhle všechno vzhůru nohama. A také je tu milión otázek a bojů, proč jsou věci tak jak jsou, proč se musely stát, jak se staly? A všechny naše odpovědi, rady a povzbuzení budou pouze jako pohled do zrcadla – jako hádanka. Přejde však chvíle, kdy všechny otázky budou zodpovězeny a uvidíme čistě a úplně se všemi detaily. Já jsem ve svých šestnácti letech prožíval něco podobného, když tragicky zemřel můj tatínek. Dodnes na mnohé otázky neznám odpověď, ale vím, že nad ničím, co mne dosud v životě potkávalo, Pán Bůh neztratil kontrolu. A můžu vědět, že budoucnost je jen v Jeho rukou.

Jsou před námi velikonoční svátky, připomínka Kristovy smrti a oslava jeho zmrtvýchvstání. Víme, že Pán Ježíš zemřel za naše hříchy a vydobyl pro nás osobně život věčný. Známe však také pouze kontury a hrubý náčrt toho, co to doopravdy znamená. Mým přáním je, abychom v takové tichosti a bázní před Ním mohli poznávat detaily Jeho dokonalosti. S vědomím, že úplný obraz je teprve před námi.

Lukáš Borski

Proč Bůh někdy nevyslyší modlitby?

Křesťané často vyznávají v různých svědectvích, jak Bůh vyslyšel jejich modlitby. Avšak mnoho křesťanů se modlilo a modlí, aby Bůh zakročil, aby je zachránil, aby vyřešil problém, s nímž zápasí, aby uzdravil nemocného člena

rodiny apod. A Bůh mlčí. Podívejme se do současného světa, kolik křesťanů trpí, kolik je pronásledováno, kolik dokonce umírá a Bůh jakoby na všechna tato volání a modlitby odpovídal mlčením. Možná také vy jste si kladli otázku, proč vaše modlitba nefunguje, zdánlivě není účinná.

C. S. Lewis ve své eseji Účinnost modlitby píše: *Modlitba je žádost. Podstatou žádosti je na rozdíl od nátlaku to, že jí může a nemusí být vyhověno. A jestliže nekonečně moudrá bytost naslouchá žádostem konečných a pošetilých tvorů, samozřejmě že jim někdy vyhoví, a jindy nevyhoví.*

Když se modlíme, musíme počítat s tím, že „ne“ je v některých případech také Boží odpovědí na modlitbu. Důvodů, proč Bůh odpovídá na naši modlitbu „ne“, může být více a na některé z nich se chceme nyní trochu blíže podívat.

Správné srdce

Pokud žijeme v hříchu, kterého se nechceme vzdát, nebo když děláme věci, které bychom dělat neměli a Boha neposloucháme, nemůžeme očekávat, že nás vyslyší. Bůh nemůže odpovědět na naše modlitby, dokud setrváme v hříchu. V modlitbě Páně se modlíme *a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.* Pokud tedy neodpouštíme našim viníkům, nemůžeme očekávat vyslyšení modliteb.

Další překážkou vyslyšení modlitby může být situace, když zamýšlíme zlo ve svém srdci: *Kdybych se snad upnul srdcem k ničemnosti, byl by mě Panovník nevyslyšel.* (Ž 66,18) Špatné motivy, zloba, ničemnost v srdci, to jsou možnosti, proč Bůh mlčí a na volání neodpovídá.

Dalším problémem mohou být neurovanané vztahy. Apoštol Petr napomíná

křesťany, když jim píše: *Prokazujte jim [ženám] úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života. Tak vašim modlitbám nebude nic překážet.* (1 Pt 3,7) Neúcta k ženám, neúcta k našim nejbližším v rodině i ve sboru může být důvodem, proč Bůh naše modlitby nemůže vyslyšet.

Bůh neodpovídá na modlitby, když prosíme nedobře a podléháme vášním, když chceme uspokojit své zvrácené touhy. *Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně.* (Jk 4,3) Lidé (a žel platí to i o křesťanech) podlehlí různým žádostem, chtějí mít vše a mít to hned, chtějí mít více než ostatní. Když se modlíme, naše motivy musí být čisté. Když jsou naše modlitby sebestředné, sobecké, Bůh, nemůže splnit naše žádosti.

Bůh ví, co je nejlepší

Boží odpověď na modlitby je určována Božími záměry. Nemůžeme očekávat, že Boží odpověď na všechny naše modlitby bude ano, protože jsme hříšníci a ne vždy víme, co je pro nás správné. Jeho odpověď na naši modlitbu může být „ne“, a to v situacích, kdy ho prosíme o věci, které ve skutečnosti nejsou pro naše dobro a jeho slávu.

Bůh nám nedává vždy to, co bychom chtěli. On nám dává to, co potřebujeme. A Bůh ví, co je nejlepší. On nás stvořil a ví nekonečně mnohem více než my. Ví, co je pro nás dobré a co pro nás dobré není.

Stejně jako dobří rodiče nesplní vždy žádosti svého dítěte, protože by to nesloužilo k jeho dobru. Nůž je dobrá věc, ale co se stane, když ho dáte malému dítěti, které vás o něj prosí?

Ruth Grahamová, manželka známého evangelisty Billyho Grahama ve svých

pamětech vzpomínala, jak se modlila za jednoho muže, za kterého se chtěla provdat. Později byla moc vděčná, že Pán Bůh její modlitbu nevyslyšel. Tehdy ještě neznala svého budoucího manžela a později si uvědomila, jaké by to bylo neštěstí, kdyby vstoupila do manželství s tím předchozím člověkem.

Některé situace, kdy Bůh nevyslyšel naše modlitby, pochopíme ještě zde na této zemi. Ale jsou určitě situace, které pochopíme až na věčnosti, a důvody, proč Bůh naši modlitbu nevyslyšel, nám zde zůstanou skryté.

Modlitba podle Boží vůle

Když se modlíme, musíme zkoumat Boží vůli. *Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí.* (1 J 5,14) Ve víře nemůžeme Boží vůli obejít. Když neprosíme v souladu s Boží vůlí, není to projev skutečné víry v Boha.

Když se Pán Ježíš v zahradě Getsemane modlil před svou mučednickou smrtí, prosil Otce, aby, je-li to možné, jej minulo hrozné utrpení. Současně však v této modlitbě podřizoval svůj život Boží vůli: *Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.* (Mk 14,35-36)

C. S. Lewis píše k tomu velmi výstižný komentář: *V Getsemane se nejsvatější ze všech modlitebníků třikrát modlil, aby od něj byl odňat jakýsi kalich. Nestalo se tak. Představu, že modlitba je nám doporučena jako nějaký neselhávající trik, můžeme tedy zavrhnout.*

A tak každá modlitba by měla být zakončena slovy „ne má nýbrž tvá vůle se staň“.

Modlit se s vírou, bez přestání

Jinou příčinou, proč Bůh neodpovídá

na naše modlitby, může být skutečnost, že jsme se přestali modlit. Pavel v listu Tesalonickým píše: *Modlete se bez přestání.* (1 Te 5,17) A Pán Ježíš uvádí podobnoství o dotěrné vdově, která neustále obtěžovala nespravedlivého soudce, až jí vyhověl, těmito slovy: *Vyprávěl jim také podobnoství, jak je potřeba stále se modlit a nevzdávat se...* (Lk 18,1) Neměli bychom se obávat toho, že Bůh neslyší naše prosby. On je slyší a stará se o nás. Měli bychom se obávat toho, abychom to z důvodu pokušení, zkoušek a soužení nevzdali a nepřestali se modlit.

Očekávat na Jeho čas

Ve skutečnosti existují tři druhy Boží odpovědi na naše modlitby. Někdy je to „ano“, někdy „ne“ a někdy „čkej“.

Kazatel říká: *Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas.* (Kaz 3,1)

V listu Židům čteme: *Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno.* (Žd 10,36) Když Boží odpověď na naše modlitby je někdy „ne“, neměli bychom mu přestat důvěřovat. Pán Bůh totiž může na naši modlitbu odpovědět později, když přijde jeho čas na odpověď.

Pán Bůh slíbil Abrahamovi, že bude mít syna. Když však Abraham viděl, že jeho žena stále nemá dítě, přestal být trpělivý, a chtěl vyřešit problém po svém. Vzal si za ženu otrokyni své manželky a ta s ním otěhotněla. Následky tohoto kroku byly katastrofální a jsou vidět stále i v dnešní době, když se podíváme na situaci na Blízkém východě. Bůh nakonec odpověděl na Abrahamovy modlitby v době, kdy to bylo pro Abraham nejlepší.

Pokud Boží zní odpověď „ne“, musíme trpělivě čekat a důvěřovat Bohu, že nás

vyslyší svým způsobem ve svém čase. Je docela možné, že má pro nás naplánováno či připraveno něco mnohem lepšího, než si my v dané době představujeme.

Někdy nevíme, proč Bůh mlčí

Dr. Carl Laney, profesor biblické literatury, píše o zkušenosti, která může některým z nás být velmi blízká: *Můj přítel po dvou letech boje s lymfomem požádal o propuštění z nemocnice domů a za dva dny na to zemřel. Bezpočetkrát jsem se modlil, aby Bůh daroval remisi v jeho nádorovém onemocnění. Moje rodina se modlíla. Žena jeho přítele a celá jeho rodina se modlíla. Naše církve se modlíla. Všichni jsme byli přesvědčeni o tom, že Bůh by byl velmi oslaven, kdyby mému příteli dovolil setrvat zde na zemi a vydávat svědectví. Ale naše modlitby nebyly vyslyšeny.*

Mnoho lidí se diví, proč milující a všemohoucí Bůh neodpovídá na modlitby svého lidu. Někteří lidé chápou modlitbu jako způsob k obdržení některých věcí, k manipulaci lidí, k vyhnutí se nepříjemnostem a k udržení určité hladiny štěstí. A když Bůh jim nepřináší požadované věci, cítí se zklamáni a rozčarováni. Hlavním problémem je, že tito lidé mají nesprávný pohled na modlitbu. Modlitba není zaklínadlo, ani magický úkon nebo stroj, který funguje automaticky. Není to mincovní automat – vhodíš peníze, a vypadne nápoj nebo svačina.

Ano, Bůh určitě vyslyší naše modlitby a každý křesťan, který žije s Bohem, může dosvědčit, že Bůh odpovídá na modlitby. Ale proč Bůh někdy neodpovídá na naše modlitby, i když by mohl? Zmínili jsme se už o některých příčinách, proč Bůh na modlitby neodpovídá. Avšak někdy jsou situace, kdy nemůžeme najít žádnou z těchto příčin, a Bůh přesto

mlčí. Můžeme být dokonce přesvědčení o tom, že to, oč prosíme, by přispělo k Boží slávě a k našemu dobru. Ale přesto nepřichází žádná odpověď. Co dělat v těchto situacích, jak to vnímat?

V Božím slovu máme zaznamenáno více případů, kdy Bůh nevyslyšel modlitby svých služebníků – např. modlitbu krále Davida, aby dítě, které měl s Batšebou, nezemřelo. Nebo modlitby Mojžíše, Jóba, Jonáše či Eliáše, kteří prosili, aby mohli zemřít. V Novém zákoně je zaznamenána modlitba apoštola Pavla, velkého modlitebníka, která nebyla vyslyšena. Pavel prosil Boha třikrát, aby ho zbavil určitého utrpení v životě, které nazývá „ostnem“. Nevíme přesně co to bylo – zda nemoc, nějaké postižení či jiný druh utrpení. Ale Pán Bůh jej toho nezbavil a Boží odpověď byla: *Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.* (2 K 12,7–9) Boží milost byla postačující.

Některé modlitby velkých Božích lidí zůstaly nevyslyšeny. Proč tak Pan Bůh rozhodl? Prostě nevíme. Byly to možná příležitosti k tomu, aby tito věřící lidé názorně předvedli svou trpělivost, vytrvalost a neoblomnou víru – a to vše k Boží slávě.

Musíme pamatovat na to, že Bůh zamýšlí pro nás vždy to nejlepší a to dokonce i v těch situacích, kdy jeho odpověď je jiná, než bychom si přáli slyšet. Jeden verš z Přísloví říká: *Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.* (Př 3,5–6)

Je důležité, aby lidé, kteří procházejí obtížným obdobím v životě, kdy mají pocit, že Bůh je neslyší, nacházeli povzbuzení u lidí v církvích, ve sboru, aby na Boha nezaněvěli. V mnoha případech

je to období, kdy mohou osobnostně zrát a pochopit některé nové dimenze vztahu s Bohem.

Varování před falešným pocitem Boží přízně

U lidí, kteří dostávají odpovědi často pozitivní odpovědi na své modlitby, může vzniknout pocit Boží přízně. C. S. Lewis ve své eseji o účinnosti modlitby však trochu varuje před takovým pohledem: *Bylo by ještě horší považovat ty, kdo dostanou to, zač se modlí, za jakési dvorní oblíbence, lidí, kteří mají vlivné postavení před trůnem. Odmítnuta Kristova modlitba je na to dostatečnou odpovědí.*

A pak pokračuje líčením zkušenosti jednoho křesťana: *Viděl jsem mnoho nápadných odpovědí na modlitbu a nejednou takovou, kterou jsem považoval za zázrak. Obvykle však přicházejí na začátku: před obrácením nebo krátce po něm. Jak křesťanský život pokračuje, zdá se, jako by jich ubývalo. Nejenže jsou odmítnutí častější, jsou neklamnější a důraznější.*

A úvahu o vyslyšení či nevyslyšení modliteb křesťana uzavírá zvláštní myšlenkou: *Zatím my malí lidé jako vy a já, dostaneme-li někdy na své modlitby odpověď vzdor vší naději a pravděpodobnosti, bychom raději neměli vyvozovat ukvapené závěry ve svůj prospěch. Kdybychom byli silnější, možná by s námi nebylo nakládáno tak jemně. Kdybychom byli odvážnější, možná bychom byli vysláni, abychom s mnohem menší pomocí bránili ve velké bitvě mnohem beznadějnější stanoviště.*

Stefan Rucki

Předneseno na konferenci mládeže
BJB v Lovosicích, zkráceno

Boží vůle je nejlepší

Já vím, že jsme už to slyšeli mnohokrát a je to taková „mantra“ křesťanů. Jako člověk vyrůstající ve věřící rodině jsem ji opravdu slyšela často. Ale musím se přiznat, že jsem si donedávna neuvědomovala, co vlastně znamená.

Kdybyste mi řekli, že prožiji půl roku v Mexiku a ještě si ho zamiluji, nikdy bych vám to nevěřila. Nejdříve jsem byla hodně v šoku, že se pro mě našlo místo zrovna v Mexiku, ale rozhodla jsem se, že si nejdříve o Mexiku něco zjistím, než to vzdám.

Během čtení různých knih, příruček a textů jsem si uvědomovala, že je to s Mexikem možná trochu jinak, než jsem si původně myslela. Nejvíce mě zaujalo to, co jsem četla o samotných indiánech. Když jsem četla o setkáních kolonizátorů a indiánů, mohla jsem vidět, jak kultivovaní a rozvážní lidé to ve skutečnosti jsou.

Co má společného Boží vůle s mou cestou do Mexika? Na začátku jsem se modlila, aby mě Bůh poslal tam, kde mě chce mít. Modlila jsem se hlavně za to, aby mě přijali místní, a ti to opravdu udělali. Už první týden mě prosil jeden pastor, abych jim řekla o pronásledování za komunismu a pozval mě na další sborové akce. Přijali mě jako starou známou a loučení bylo opravdu těžké. Pro Mexičany ve středisku jsem nebyla typická bílá holka, ale chovali se ke mně téměř jako k Mexičanům.

Uvědomila jsem si, že když nás Bůh někam posílá, nikdy to není bezdůvodně. On má s námi opravdu svůj plán a ví moc dobře, co je pro nás nejlepší, i když se to možná nám lidem zpočátku nezdá.

Přiznám se, že zatím nevím, jaký má Bůh plán pro můj život, ale během šesti

měsíců v Mexiku mě toho opravdu naučil hodně:

Naučil mě důvěřovat mu i v těžkých situacích.

Naučil mě, že má moc i nad satanem a demony.

Naučil mě, jak důležité je vyjít z naší zóny bezpečí a postavit se věcem, ze kterých máme strach.

Naučil mě, že naše domy jsou neskuptečně luxusní.

Naučil mě nedívat se na hodinky.

Naučil mě, že jeho plány jsou jiné než ty naše.

Naučil mě házet věci za hlavu a být flexibilní.

Naučil mě využívat čas čekání k něčemu užitečnému.

Naučil mě, jak je důležité stát si za svým názorem, ať už jsou okolnosti jakékoli.

Závěrem bych vám chtěla poděkovat za vaše modlitby a podporu a také vás poprosit, abyste v nich pokračovali. Zároveň bych nás všechny chtěla povzbudit, abychom důvěřovali Bohu každý den, protože on ví daleko lépe než my sami, co je pro nás nejlepší.

Miriam Walachová

Pavel v nových nebo starých perspektivách?

Před čtyřmi lety jsem se zúčastnil konference Gnadauského svazu¹ u příležitosti

---

1 Gnadauský svaz je zastřešující organizace spojující různé misijní aktivity v rámci evangelické církve v Německu a v některých dalších německy mluvících zemích. Reprezentuje asi 200 000 evangelických křesťanů z Německa, Rakouska a Nizozemí, kteří se hlásí k tzv. hnutí společenství, jež vzniklo ke konci 19. století v Německu jako snaha o obrodu duchovního života v evangelické církvi.

tosti oslavy 125 let jeho vzniku. Jedním z řečníků na této konferenci byl Nicholas Thomas Wright, bývalý anglikánský biskup a profesor novozákonní teologie, který patří k předním křesťanským autorům současnosti. N. T. Wright napsal více než 30 knih, z nichž některé mají charakter vědeckých pojednání, jiné však jsou velmi čtivé a určené pro širokou veřejnost. Jeho knihy jsou hojně překládány do jiných jazyků a na pultech knižních stánků na konferenci se to hemžilo překlady Wrightových knih do němčiny. V současné době se chystá překlad jeho některých publikací i do češtiny.

N. T. Wright je znám jako představitel teologického proudu „Pavel v nových perspektivách“, který reviduje, tedy do určité míry zpochybňuje některé reformační zásady, zejména heslo „sola fide“ – jediné vírou.

Nepochopení judaizmu prvního století?

Je nemožné v krátkém pojednání vystihnout celou šíři problémů tzv. nového pohledu (nových perspektiv) na listy apoštola Pavla. Co zastánci tohoto teologického směru tvrdí? Zcela stručně řečeno mají za to, že listy apoštola Pavla byly nesprávně pochopeny, a to už v době Augustinovy pře s Pelagiem a pak zejména v době Luthera a protestantských reformátorů. Tvrdí, že novozákonní teologové stovky let nesprávně chápali judaismus z doby prvního století a chybně vykládali učení apoštola Pavla, které je obsažené v listu Římanům a Galatským. Podle tohoto hnutí judaismus z doby prvního století nebyl ve skutečnosti náboženstvím opírajícím se o vlastní spravedlnost, ve kterém spase ní závisí na lidském úsilí a lidských zá-

sluhách. Farizeové nebyli zákoničtí, ale zdůrazňovali Boží milost. Tento pohled vychází z mimobiblických zdrojů, zejména z rabínských textů z tohoto období. Nesprávné chápání uvedených Pavlových listů a údajně pokřivený pohled na farizeje je přisuzován především protestantským reformátorům z 16. století, především Lutherovi, a pak i mnoha jejich následovníkům.

Předefinování evangelia

Zastánci nových perspektiv přinášejí nový pohled na to, co je to evangelium. Evangelium je dle tohoto pohledu zpráva o Kristově panství, tečka. Je to prohlášení, že Kristus skrze svou smrt a zmrtvýchvstání byl Bohem vyhlášen za Pána stvoření a Krále vesmíru. Všichni můžeme souhlasit s tím, že se jedná o základní biblickou pravdu. Avšak souhlasit již nebudeme s tvrzením zastánců nových perspektiv, že evangelium ve skutečnosti není zpráva o osobním vykoupení jednotlivce z viny a odsouzení, které přináší hřích. Wright píše: *Evangelium není systém toho, jak jsou lidé spaseni... Evangelium přesně řečeno je příběhem, který prohlašuje Ježíše Králem.* Podle takového pohledu evangelium není o tom, jak hříšník může vyvázat před Božím hněvem, jak může být zachráněn, ale vyhlášením vítězství.

Zpochybnění učení o ospravedlnění vírou

Další charakteristikou hnutí „Pavel v nových perspektivách“ je zpochybňování učení o ospravedlnění vírou a principu „sola fide“. Tvrdí, že protestanti od dob reformace zamlžili a překroutili to, co ve skutečnosti apoštol Pavel učil o ospravedlnění z víry. Když Pavel totiž psal o ospravedlnění, neměl údajně na

myslí osobní ospravedlnění, které je spojeno se spasením člověka, ale ve středu zájmu byla otázka, kdo patří do církve, a s ní spojené národní, rasové a sociální záležitosti. Wright doslova píše: *To, co má Pavel na mysli, když mluví o ospravedlnění, není o tom, jak se stát křesťanem, ale mnohem více o tom, jak můžete říct, že někdo je členem rodiny smlouvy... Ospravedlnění v prvním století nebylo o tom, jak někdo může navázat vztah s Bohem...*

Při každé příležitosti je zmenšován nebo zpochybňován důraz na osobní a individuální hříchy. Evangelium ve skutečnosti není zprávou o spasení od hříchu a osobní viny, ale pouze prohlášením o tom, že Ježíš je Pánem nade všemi. Ospravedlnění není především o hříchu a odpuštění, ale o tom, kdo patří do církve. V otázce ospravedlnění tedy zastánci nových perspektiv zastávají zcela jiný přístup než reformační teologie.

Wright opakovaně tvrdí, že ospravedlnění je daleko více otázkou kolektivní než individuální a má mnohem více co do činění s totožností církve než s osobním vztahem k Bohu. Pokud Wright spojuje nauku o ospravedlnění s otázkou, jak se hříšník postaví před Boha, je to téměř pokaždé v souvislosti s tzv. „koněčným ospravedlněním“, které nastoupí teprve v budoucnu, když Bůh bude soudit lidi na základě jejich skutků. Takže Wright a ostatní stoupenci nových perspektiv vnášejí zmatek do záležitosti, zda věřící bude před Bohem ospravedlněn na základě svých skutků nebo pouze na základě Kristova zástupného díla vykoupení, které je jediným a dostatečným důvodem pro naše ospravedlnění. Wright a ostatní stoupenci se tak ve svých tvrzeních vzdalují reformačnímu

pojetí a dostávají se značně na stranu římskokatolického učení.

Další odlišnosti

Další problém spočívá v odlišném chápání tzv. „skutků Zákona“, o kterých se Pavel zmiňuje v listu Galatským: *víme, že člověka nemohou ospravedlnit skutky Zákona, ale jen víra v Ježíše Krista. Proto jsme sami uvěřili v Ježíše Krista, abychom byli ospravedlněni Kristovou vírou, a ne skutky Zákona. Skutky Zákona přece nikoho neospravedlní.* (Ga 2,16; B21) Wright tvrdí, že skutky Zákona jsou symbolem dodržování židovských rituálů. Pavel má údajně na mysli obřizku, stravovací pravidla aj. Text z Ga 2,16 a jiné však údajně nepopírají (nenegují) význam záslužných lidských skutků při ospravedlnění člověka.

Wright také opakovaně kritizuje klasický reformační pohled a biblické učení o přičtené Kristově spravedlnosti. Reformační zdůrazňovala, že hříšný člověk může obstát před Bohem pouze na základě Kristovy přičtené spravedlnosti (a nikoliv vlastní), kterou věřící dostává. Wright však píše: *Spravedlnost není předmět, látka nebo plyn, který lze přenášet v soudní síni...*

Ospravedlnění podle Pána Ježíše

Jak reagovat na hnutí „Pavel v nových perspektivách“? Především naše chápání judaizmu z období prvního století by nemělo vycházet z mimobiblických textů, ale z Písma samotného. Jedním z nejlepších míst v Písmu, které vysvětluje, jaký byl judaismus prvního století a co je to ospravedlnění, je podobenství Pána Ježíše o farizeovi a celníkovi. Podobenství se zcela jasně vztahuje k otázce ospravedlnění jednotlivce před Bohem: *Také některým z těch, kdo spoléhali*

na svou vlastní spravedlnost a ostatní-
mi pohrdali, vyprávěl podobenství. (Lk
18,9) Podle stoupců hnutí nových
perspektiv spoléhání se na vlastní sprave-
dlnost nebylo problémem farizeů
z dob Pána Ježíše a apoštola Pavla. Toto
Ježíšovo podobenství však říká něco
zcela opačného – náboženství farizeů
spočívalo právě v tom, že spoléhali na
vlastní spravedlnost a pohrdali ostatní-
mi. Z textu je také jasné, že Pán Ježíš
mluví o ospravedlnění, jako o osobní
záležitosti jednotlivce ve vztahu k Bohu,
která se odehrává již nyní, a nikoliv jako
o totožnosti církve či budoucí události,
která nastoupí při posledním soudu.

Evangelium, které hlásal apoštol Pavel

Rovněž naše pochopení Pavlovy nauky
o ospravedlnění bychom měli odvozovat
z Písma a nikoliv z pochybných rabín-
ských textů z prvního století. Podívejme
se například na obsah Pavlova kázání
v Antiochii, jak jej zaznamenal evange-
lista Lukáš: *Bratři, oznamuji vám, že
skrze něj [Krista] se vám zvěstuje od-
puštění hříchů. Skrze něj je každý věřící
ospravedlněn od všeho, od čeho vás
Mojžíšův zákon ospravedlnit nemohl.*
(Sk 13,38–39; B21) Je zcela zřejmé, že
evangelium, které zvěstoval Pavel, se
týkalo na prvním místě osobního odpuš-
tění hříchů. Odpuštění hříchů je podle
Pavla totožné s ospravedlněním před
Bohem. Jiným textem, který boří teorii
o nových perspektivách, je Římanům
4,4 a násl. *Ten, kdo koná skutky, nedo-
stává odplatu z milosti, ale z povinnosti.*
*Kdo ale místo skutků věří v Toho, kte-
rý ospravedlňuje bezbožného, tomu se
za spravedlnost počítá jeho víra. Vždyť
i David blahoslaví člověka, kterému Bůh
přičítá spravedlnost bez skutků.* Text

opět mluví o ospravedlnění jako o osob-
ní záležitosti týkající se vztahu jedno-
tlivce k Bohu. Pavel zde jasně představuje
princip přičtení spravedlnosti, jako způ-
sobu, kterým Bůh ospravedlňuje hříš-
ného člověka. Tato místa z Písma jsou
velmi těžko slučitelná s novými perspek-
tivami, která vidí ospravedlnění jako ko-
lektivní „členství v rodině smlouvy“.

Nové perspektivy či recyklace sta- rých omylů?

Wright a jeho stoupcí neustále ob-
viňují Luthera a ostatní reformátory, že
z důvodu konfliktů, kterými procházeli
ve své době, nesprávně pochopili a in-
terpretovali Nový zákon. Avšak ve světle
biblických argumentů se zdá, že zastán-
ci nových perspektiv se dvojnásobně
provinili v dezinterpretaci novozákon-
ních textů, tím že jej vykládají ve světle
politické korektnosti 21. století. Jak píše
Phil Johnson, nové perspektivy jsou do-
konalou směsicí inkluzivizmu (náзору,
že všichni jsou Boží děti), postmoder-
nizmu a ekumenizmu. Zastánci nových
perspektiv nám chtějí namluvit, že so-
ciální a ekumenické záležitosti měly pro
apoštola Pavla větší váhu než otázka,
jak obstojí hříšník před spravedlivým
Bohem.

Nové perspektivy nejsou tedy vůbec
nové, ale představují pouze novou recy-
klaci některých závažných omylů, které
byly již v minulosti spojeny s duchovním
úpadkem. Je proto jisté dobré se přidržet
starých perspektiv na učení apošto-
la, které právě Luther a reformátoři zno-
vu odhalili a vynesli na světlo Boží.

Stefan Rucki

Zpracováno podle
Phil Johnson: *A Defense of the Old Per-*

spective on Paul. What Did St. Paul Really Say?

https://www.monergism.com/thethreshold/articles/onsite/new_p.html

Phil Johnson: What's Wrong with Wright: Examining the New Perspective on Paul

<http://www.ligonier.org/learn/articles/whats-wrong-wright-examining-new-perspective-paul/>

Glosa

Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane;“ (Mt 4,8–9)

Mnozí z vás jste jistě zaregistrovali novoroční projev kardinála Duky, ve kterém zvěstuje, že tento rok nemáme žádné velké výročí, ale nakonec přece jenom je to pětisté výročí reformace. Vyjádřil komentář, že Luther v podstatě řekl to, co katolická církev také vyučuje. Poté přešel ke zjevení v Lurdách a dalším akcím. Z Boží milosti Luther dal veliký impuls pro rozsvícení Světla pro milióny lidí na celém světě. Byl to těžký zápas a přinesl nemilé důsledky a příkoří, které musel snášet on i mnozí další spolupracovníci. Celé Německo a Evropa z toho měla mnoho požehnaní. Mnoho evangelíků v historii však zůstalo jenom u názvu, nebyli obnoveni Kristem a Jeho Slovem, zůstali duchovně mrtvými. Ve třicátých letech minulého století byly v berlínském parlamentu 2/3 protestantů, avšak slepota, vlažnost a možná obava o místo v parla-

mentu jim nedovolily rozeznat nástup vraha miliónů lidí. Bdělost a Boží slovo je pro křesťany zapotřebí v každé době. Po pěti stech letech nedošlo v katolické církvi k posunu ve živém zastávání nauky ohledně ospravedlnění, autority, transsubstanciace (přepodstatnění), spasení, Marie, sedmi svátostí, očištění a zároveň odpustků, které vedou k plnému nebo dočasnému trestu. Kardinál Duka hovoří, že reformace je jako by už skončena a sblížení katolíků a evangelíků je vyjádřeno společným prohlášením. Bagatelizování biblických pravd je mylná cesta pro lidi, kteří mají dojít do správného cíle. Reformace je velice aktuální pro všechny církve zvláště tam, kde se ukazuje, jak veliké lákadlo je moc, peníze a sláva. Před dvěma roky jsme měli také veliké jubileum 600 let od upálení Jana Husa. Vznikla myšlenka, že by zpěváci ze Slezska zazpívali k Boží slávě v katedrále sv. Víta. Vždyť katedrála není jenom vlastnictvím bratří katolíků. Byla to určitě odvážná myšlenka, ale zcela malicherná v porovnání s odvážným činem Jana Husa. S téměř ročním předstihem jsme hledali cesty, jak věci zařídit a dobře se připravit. Komunikace s kapitulou a Úřadem vlády, které spravují chod chrámu, probíhala korektně. Vše směřovalo úspěšně k tomu, že 6. července bude koncert. Podmínky pronájmu na tento koncert nebyly nikterak levné – půl miliónu korun, přesto jsme se později domluvili na přijatelnější ceně. Jaké bylo naše překvapení, když bylo všechno zajištěno, přišel jenom kontrolní mail, abychom zaslali program koncertu panu kardinálu Dukovi. V programu byly tři body: Boží slovo, biblické písně Antonína Dvořáka, citáty Jana Husa. Po tomto mailu kardinálovi to nabralo jiný spád. Smlouva ne-

byla podepsána z důvodu večerní mše v tomto termínu. Při žádosti o pronájem bylo jednou z prvních věci ověření, zda v tomto termínu není nějaká akce. A to od samého začátku nebyl žádný problém. Nic v tomto termínu nebylo plánované. Přes kruhy blízké prezidentu, kam jsme se také obrátili o pomoc, nám bylo sděleno, že pan prezident má s kardinálem nadstandardní vztahy, jež by chtěl do budoucna zachovat.

Ježíšovo kategorické a nekompromisní odmítnutí pokušení je v dnešní době signálem téměř nedostižným. Kompromisy v zásadních věcech přináší tragické následky pro jednotlivce, církve i naši Evropu *neboť je psáno: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“*

Karel Říman

Potřebujeme novou reformaci?

Michael Horton

Proč potřebujeme novou reformaci? Co bylo tak zvláštního na první reformaci, že stojí za to uvažovat o druhé? Křesťanství ve středověku se zapletlo do víry pověr, nevědomosti a duchovní letargie. Stejně věci vidíme kolem nás dnes.

Když Luther obnažil teologický skandál, křehké lešení římské církve začalo skřípat. Základy reformace byly dogmatické (týkající se učení). Reformace byla součástí renesance, která volala po návratu ke zdrojům. A tak se křesťanští učenci vraceli nejen k velkým klasikům západní civilizace, ale také k církevním

otcům a k biblickému textu samotnému. Reformace byla největším hnutím návratu k Bibli v církevních dějinách od dob apoštolů. Tento návrat k Bibli však nebyl samoučelný, ale vedl k novému objevení základních biblických pravd, které církev buď zapoměla, nebo ve skutečnosti zavrhl. Tyto základní pravdy byly – jedině Písmo, jedině Kristus, jedině milost, jedině vírou a jedině Bohu sláva.

Všimněte si, že v každém z těchto hesel se objevuje příslovce „jedině“. Středověká církev pořád věřila v Písmo, v Krista, v milost, ve víru i v Boží slávu. Církev nikdy nepopírala tyto články víry a ve skutečnosti zakazovala to činit ostatním. To, co způsobilo konflikt mezi Římem a reformátory, bylo slovíčko „jedině“. Písmo je jedinou rozhodující autoritou v otázkách víry a praxe. Kristus je jediným prostředníkem mezi Bohem a hříšníky. Víra je jediným nástrojem pro naše ospravedlnění a Bůh je jediný, který si v tomto díle od počátku do konce zaslouží veškeré uznání a chválu. Tato hesla tvořila jádro reformace.

Myslíte si, že reformace vychýlila tyto doktríny z rovnováhy ve vztahu k ostatnímu učení, jak se domnívá římskokatolická církev? Anebo věříte, že Bible učí, že jsme spasení jedině milostí jedině skrze víru a jedině pro Kristovy zásluhy a jedině k Boží slávě a že toto je základní biblické poselství od knihy Genesis po Zjevení? Pokud je to ústřední biblická zvěst, pak musí být pro nás stejně podstatná jako pro reformaci v 16. století. Problémem je, že situace v dnešní církvi je mnohem horší, než byla ve středověké církvi.

Podívejme se na každé z reformačních hesel ve světle dnešní reality. Tak zvaní evangelikální biblicky věřící křesťa-

né v Americe² jsou údajně duchovními dědici protestantské reformace, avšak podle jejich odpovědi v posledních průzkumech se jejich názory v mnohém blíží názorům lidí ve středověku před reformací.

Dokonce i v konzervativních protestantských církvích je dnes zřídka slyšet heslo „jedině Písmo“. Nejvyšší autority a váhy se místo toho dostává populární psychologii, marketingu, principům managementu, pragmatizmu, konzumnímu životnímu přístupu, sociologickým datům a politické kampani.

Heslo „jedině Kristus“ dostává na frak od těch, kteří schvalují kulturu náboženského pluralizmu, podle kterého je Ježíš nejlepší, avšak nikoli jedinou cestou k Otci. Ve skutečnosti dvě třetiny evangelikálních křesťanů v Americe prohlašuje, že ač jsme buddhisté, muslimové, židé či křesťané, všichni se modlíme ke stejnému Bohu.

Heslo „jedině milostí“ podleho moralizmu, sebedůvěře a lidskému srdci. Ve středověku bylo oblíbené rčení, že Bůh neodepře svou milost těm, kteří činí, co je v jejich moci. Moderním protějškem tohoto rčení je věta, že Bůh pomůže těm, kteří si pomůžou sami. Podle Barnova průzkumu 87 procent evangelikálních křesťanů, dědiců reformace, souhlasí s tímto středověkým římskokatolickým přesvědčením.

Reformačnímu heslu „jedině vírou“ byla kdysi věnována hlavní pozornost. Nakolik zvěstování ospravedlnění skrze víru se vytratilo z priorit moderní evangelikální církve, je zřejmé podle toho, jak hlavní ústředí evangelikálních církví

nyňi veřejně uznávají, že nemají problém mít společenství s těmi, kteří tuto pravdu popírají. Profesori evangelikálních seminářů nyní svobodně útočí na nauku, se kterou, jak učí Písmo, církev stojí nebo padá.

Pokud jde o heslo „jedině Bohu sláva“, je dnešní náboženství zaměřeno na člověka spíše než na Boha. Vidíme to ve chválách, vidíme to v každé stránce evangelikalizmu. Dokonce i církve jsou zaměřeny na to, jak nás Bůh může učinit šťastnými a uspokojenými.

Vážení, nezajímáme se o reformaci, protože se udála kdysi v minulosti, ale protože jsme ve stejné situaci. Nejsme otrocky oddaní reformaci z 16. století. Dělalí stejné chyby jako my, avšak jsme přesvědčeni, že to byla jedinečná a největší obnova apoštolského křesťanství od doby smrti samotných apoštolů. Z Boží milosti vrátili Boží slovo na scénu ve vší jeho autoritě, jistotě, milosti a vykoupení a přinesli tak dlouho očekávanou obnovu Kristova těla, kterou mnozí hledali skrze povrchnější přístupy. A my se nacházíme přesně v tom místě, kde mnozí hledali obnovu a oživení pomocí různých cest před reformací, než se dostali do skutečné doktrinní a teologické krize.

Přeložil Stefan Rucki

Původní text naleznete na: <https://www.whitehorseinn.org/2017/01/countdown-to-reformation-day-do-we-need-a-new-reformation/>

---

2 Autor popisuje situaci v Americe, ale situace v evropských církvích včetně těch v naší zemi není o nic lepší, v některých případech snad ještě horší.

Prorokuj nad suchými kostmi!

V roce 2014 jsem napsal článek pod názvem mobilizace. Článek se týkal homosexuality v církvi a samofinancování církve.

Tímto článkem bych chtěl na ten první navázat. Na zasedání synodu dne 30. 5. 2016 byl Tříneckým seniorátem předložen návrh na zrušení partnerství mezi SCEAV a Zemskou luterskou církví v Braunschweigu z důvodů, že tato církev zastává velice liberální přístup ohledně homosexuality a rovněž otevřeně zpochybňuje poselství evangelia o Ježíši Kristu. Tento návrh podpořilo i Křesťanské společenství a rovněž 799 členů ze sborů naší SCEAV. Nejsem odpůrcem spolupráce s ostatními křesťanskými církvemi. V daném případě jsem věřil, že za daných okolností bude písemná smlouva o partnerství s církví v Braunschweigu ze strany SCEAV bezpodmínečně zrušena.

Téhož dne v 21.30 hodin mi bylo SMS zprávou sděleno, že návrh na zrušení nebyl přijat. Byl jsem z toho smutný. Kladl jsem si různé otázky a hledal odpovědi, např. proč zrušení neiniciovalo vedení naší církve, a co ostatní senioráty naší církve?

Pán Bůh daroval naší modlitební skupince v Gutech pro rok 2016 biblický verš: *Hle jeho ránu zahojím a vyléčím, uzdravím je a zjevím jim hojnost pokoje a pravdy.* (Jr 33,6)

Na prahu nového roku jsem si rovněž kladl otázky: Pane, kdo je nemocen a potřebuje uzdravit? Já, má rodina, sbor, církev? V tom oddíle, je rovněž rada: *Nevíš? Volej ke mně a já ti odpovím.* (Jr 33,3)

Pán Bůh nám ukazuje na vyvolený izraelský lid, který byl v babylonském zajetí. U proroka Ezechiele, máme zapsána zvláštní slova: Ezechiel 37,1–14. Doporučuji přečíst. Je to modlitba, rozmluva Ezechiele s Bohem Izraele.

Ezechiel jako jeruzalémský kněz byl rovněž odveden do babylonského zajetí. Tam v zajetí má Ezechiel vidění, které se týkalo budoucnosti Izraele i celého Božího vyvoleného lidu. Tedy toto vidění se vztahuje i na lid Nové smlouvy. Obsahem je asi toto:

Prorok Ezechiel v Duchu vidí veliké údolí, které je plné lidských kostí. Dříve to byly lidské bytosti, teď je z nich velký hřbitov. Bůh mu klade otázku: Lidský synu, mohou ty kosti ožít? Z lidského hlediska je to nemožné, ale ty jsi všemohoucí Bůh, u tebe je to možné. Bůh Ezechielovi říká, ale ty něco dělej. Co mám dělat? Prorokuj, to znamená, zvěstuj Boží slovo v Duchu a v pravdě. Prorokuj nad tím hřbitovem, plným lidských kostí: Řekni jim: Slyšte suché kosti Hospodino slovo. Dám na vás šlachy, pokryjí vás svalstvem, potáhnu kůži. Vložím do vás svého Ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaši zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův. Ezechiel na Boží slovo odpovídá: Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno.

Hospodin dopustil babylonské zajetí, protože vyvolený lid Staré smlouvy přestal respektovat první Boží přikázání a naopak si postavil modly na všech návrších.

Dnes je to velice podobné. I dnes lid Nové smlouvy, Církev, hřeší v první řadě proti prvnímu Božímu přikázání. A to má dvě formy:

- ateismus, čili nevíra
- tolerance falešných náboženství

Pro dnešní globalizovaný svět je největší překážkou Ježíš, Boží Syn. Dokonce i představitelé některých křesťanských církví veřejně zpochybňují Ježíšovo počítí Duchem svatým i jeho tělesné, fyzické z mrtvých vzkříšení. Tím popírají, že Ježíš je Boží Syn.

Dnes již i my jsme vyučováni k toleranci, k úctě k jiným náboženstvím. To je výuka úcty k démonům. Těm démonům, kteří lidem v těchto náboženstvích brání, aby přijali slovo Boha živého. To není tolerance, to je zrada. Tolerance a úcta k jiným náboženstvím to je satanská lež, která ubíjí hlas Boží v nás. Tyto systémy jsou proti živému Bohu, proti Kristu a jeho oběti na kříži. Tyto systémy nás nevedou ke spáse, ale do věčného zatracení.

Situace v církvích je mnohem podobná k situaci za dob Ezechiele. Jako kdysi v Izraeli, i dnes kolem nás je plno duchovních mrtvol. I dnes Boží vyvolený lid Nové smlouvy potřebuje muže, kteří budou prorokovat, aby církev ožila.

Může taková církev oživnout? Hospodine, ty to víš, u tebe je to možné. Jedno zbožné přísloví říká, že kdo se modlí, ten je všemohoucí. Máme Boží slovo, tolik zaslíbení je v něm zapsáno a všechna jsou spojena se jménem Ježíš. Musíme spojit jméno Ježíš s živou vírou a takto bojovat na modlitbách. Pak začne Bůh působit.

Jedno z dalších zaslíbení zní: Jestliže řeknete této hoře, aby se zvedla a vrhla do moře, stane se tak. Chce to mít v srdci spasitelnou víru a nezapochybovat o tom. Volejme na modlitbě k nebesům: Otče můj nebeský, zbav nás té hory liberalismu, který ničí tvůj lid, celou církev.

Tato duchovní hora je tady, stojí přede mnou i před tebou. A my máme za povinnost ji zvednout. V mnohých církvích

nacházíme duchovní hřbitov. Lidé mlží o pravdě, nebo pravdu vědomě zamlčují a vytváří tak dojem, že vše je v pořádku. To je klam a podvod. Pán Bůh v dané chvíli chce od nás víru, Boží víru, kterou jsme od něj přijali. Dnes stejně jak Ezechiel máme příkaz od Hospodina: prorokuj.

Když Ezechiel začal prorokovat, nastalo veliké dunění. Bratře a sestro, buď připraven, protože až i ty začneš říkat pravdu, pak uvidíš, jaký nastane rachot. Pokud budeš hlásat Krista v Duchu a v pravdě, tak jedni budou zachraňováni a druzí budou skřípět zuby, zatínat pěsti a přemýšlet, jak tě umlčet. Neboj se, bratře a sestro, Bůh je s námi.

Když Ezechiel začal prorokovat, vešel do mrtvol Duch Boží a ony ožily. Postavily se na nohy a bylo to převeliké vojsko. To převeliké vojsko je symbolem moci. Tím mocným vojskem má být v tomto světě Kristova církev.

Na každém z nás závisí budoucnost světa. Bůh potřebuje zde mít věrného a poslušného člověka víry, který vnímá nejen své poslání, ale také bolest a nemoc církve. A ten začne prorokovat.

Bůh chce, aby sis uvědomil, jakou máš odpovědnost za svou ženu, své děti, za sbor i církev. Proto začni prorokovat ve své rodině, ve sboru. Pro tvou víru chce Bůh dát požehnání tobě, celému tvému potomstvu do budoucna, stejně jak to pro víru dal kdysi Abrahamovi.

Nebojme se prorokovat. Pán Ježíš Kristus je s námi, nikdy nejsme sami. Proto bojujeme dál o tu největší hodnotu, která je nám nabízena, bojujeme o život věčný.

Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede k smrti. (Př 14,12)

Jiří Folwarczny

Návrh na Synod na ukončení partnerství s Evangelickou-lutherskou zemskou církví v Braunschweigu

---

Ve dnech 19. a 20. května 2017 se bude konat synod Slezske církve evangelické augsburského vyznání. Křesťanské společenství bude stejně jako v letech 2014-2016 podávat i na letošní synod návrh na ukončení partnerství s Evangelickou-lutherskou zemskou církví v Braunschweigu. Níže otiskujeme znění tohoto návrhu, který byl dne 31. 3. 2017 zaslán předsednictvu synodu.

Vážené předsednictvo, předkládáme Vaším prostřednictvím letošního Synodu opětovně následující návrh ke schválení:

I. Dohoda o partnerských vztazích mezi Slezsou církví evangelickou a. v. v České republice a Evangelickou-lutherskou zemskou církví v Braunschweigu z roku 1995 se vypovídá a partnerství založené touto dohodou se ruší.

II. Církevní radě se ukládá vyrozumět Evangelicko-lutherskou zemskou církev v Braunschweigu o zrušení partnerství.

Odůvodnění návrhu:

Návrh na zrušení partnerství s Evangelicko-lutherskou zemskou církví v Braunschweigu (ELZCB) byl již opakovaně od roku 2014 podáván na synod, dostalo se mu podpory Tříneckého seniorátu, několika sborů, jakož i 799 členů naší církve, kteří svůj názor vyjádřili v petici adresované synodu.

Pokud se týče odůvodnění návrhu, odkazujeme předně na vše, co bylo v této věci uvedeno v minulých letech.³ Nic z toho nepozbylo na důvodnosti a dle našeho názoru nebylo zastánci pokračování v partnerství nijak relevantně vyvráceno.

Shrneme-li předestírané důvody, jde v první řadě o to, že představitelé církve v Braunschweigu označují Ježíšovo narození z Panny v Betlémě za legendu, která se historicky nikdy neuskutečnila, a mají rovněž problém s historickou Ježíšova vzkříšení. Dle jejich vyjádření tento jejich názor sdílí téměř všichni ordinovaní služebníci v ELZCB. Popřením naprosto klíčových článků víry nezbyvá žádný společný půdorys pro rozvíjení jakéhokoliv partnerství, jehož součástí by měl a mohl být byť sebemenší duchovní rozměr. Druhým důvodem je skutečnost, že ELZCB žehná homosexuálním pářům a akceptuje pastory žijící aktivně v homosexuálních partnerstvích. Partnerská církev se tak zpronevřuje křesťanskému učení i oblasti sexuální etiky, jak bylo odevzdáno církvi proroky a apoštoly a neměnně všemi drženo až do poloviny minulého století. Ve své akceptaci homosexuality tak eticky klesla níže než mnozí moudří pohané, kteří homosexu-

---

3 Jedná se zejména o Návrh na zrušení partnerství ze dne 16. 4. 2016, podaný Křesťanským společenstvím, Zprávu o jednání v Braunschweigu ze dne 15. 2. 2016, vypracovanou P. Kaczmarczykem a D. Spratkem, Otevřený dopis emeritního biskupa Stanislava Piętaka synodu ze dne 28. 5. 2016, dokument Křesťanského společenství z roku 2015 „Proč jsme pro zrušení partnerství s církvemi, které se zpronevřily biblickému a historickému křesťanství?“, dopis předsedy KS Milana Pecky synodu ze dne 18. 4. 2015, Návrh na zrušení partnerství ze dne 10. 4. 2015, podaný Tříneckým seniorátem, Stanovisko představitelů Tříneckého seniorátu k návrhu na zrušení partnerství ze dne 30. 5. 2014, Návrh na zrušení partnerství ze dne 26. 4. 2014, podaný Křesťanským společenstvím.

ální styky zavrhli, pozorujíce v přírodě přirozený řád pohlavního života.⁴

Udržování partnerství s ELZCB způsobuje pohoršení dovnitř i vně církve, neboť činí postoje naší církve ve shora nastíněných otázkách nejasné a hájení biblického učení je ze strany vedení naší církve zjevně nedůsledné. Jedná se o závadný stav, který je nutno ukončit.

Pokud by chtěl někdo namítat, že by mělo být s návrhem na zrušení partnerství vyčkáno na závěry teologické komise, již bylo svěřeno pracovat nad Zásadami partnerství, pak je třeba zaprvé říci, že uvedená komise dosud (10 měsíců po minulém zasedání synodu) nepředložila církevní veřejnosti jakýkoliv výstup své činnosti, a za druhé, důvody, proč je třeba zrušit partnerství s ELZCB, se neopírají o Zásady partnerství, ale o rozpor nauky a praxe ELZCB s elementárními zásadami naší víry. Nebo snad máme očekávat, že teologická komise dospěje k závěru, že není třeba věřit v realitu Ježíšova narození z panny a jeho skutečného zmrtvýchvstání v oslaveném těle?

Jsmo přesvědčeni, že naše církev není povolána k partnerství s jakoukoli církví, která podvrací základní pilíře naší víry. *Jaké je spolužití světla s temnotou?* (2 K 6,16) Situace ve světě není tak zlá, aby nám nezůstalo množství luterských církví, s nimiž bude možno rozvíjet požehnané partnerství v jednotě víry.

Rozhodujeme-li se pro nebo proti partnerství, musíme si položit otázku, zda nám jde více o církevně-politickou prestiž nebo o Boží čest a věrohodné svědectví a čistotu Jeho církve?

Naše Slezská církev evangelická a. v. si k letošnímu jubileu Reformace zvolila heslo „Reformace – čas odvahy“. Přeje-

me synodu, aby našel odvahu postavit se proti partnerství, jež popírá to podstatné, oč právě Reformace usilovala – o věrnost Písmu svatému, a z ní plynoucí nápravu a posvěcení církve našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

*Milan Pecka
předseda KS*

*Daniel Spratek
místopředseda KS*

Aktuality ze světa

USA. Na podzim 2016 publikoval odborný časopis „The Journal – The New Atlantis“ studii renomovaných psychiatrů L. Mayera a P. McHughu *Sexuality and Gender*, v níž dospěli k závěrům, že 1) nelze nalézt vědecké důkazy pro tvrzení, že homosexualita či transsexualita jsou vrozené, čistě biologicky podmíněné vlastnosti člověka, 2) většina dětí, které vykazují chování charakteristické pro opačné pohlaví, v tomto chování nepokračují v době dospívání či dospělosti a není žádný důvod, aby byly vedeny k transsexualitě, či dokonce k hormonální terapii a chirurgickým zákrokům, vedoucím ke změně pohlaví, 3) homosexuální a transsexuální lidé trpí ve vyšší míře psychickými problémy (úzkost, deprese, sebevraždy), poruchami chování a sociálními problémy (návykové látky, partnerské násilí), než celková populace, přičemž tento nepoměr nelze vysvětlit jen poukazem na případnou diskriminaci těchto lidí.

Svět. Centrum pro studium celosvětového křesťanství uvedlo, že v roce 2016 v průměru každých 6 minut ztratil život jeden křesťan kvůli své víře. Většina

4 Např. Platón ve svých *Zákonech*.

křesťanských mučedníků pochází z Afriky. Počet křesťanů usmrčených pro svou víru oproti roku 2015 mírně klesl.

Německo. – Rusko. Ruská státní televize přinesla v lednu reportáž o baptistické rodině Martensových, která se přestěhovala z Německa do Ruska. Manželé Martensovi se do Německa přestěhovali v rámci programu repatriace lidí německého původu na začátku devadesátých let. V Německu se vzali a mají spolu deset dětí. Hlavním důvodem pro návrat do Ruska byla podle Jevgenije Martense neúnosné nucení k sexuální výchově dětí ve školách i ve školkách. Rodina byla postihována za to, že jejich dcera nenavštěvovala hodiny sexuální výchovy. Dalším důvodem nespokojenosti bylo to, že poté, co v jejich obci vyrostl uprchlický tábor, nemohli už děti pouštět na ulici.

Súdán. Český křesťanský humanitární pracovník Petr Jašek (v minulosti přednášel i na XcamPu) byl v lednu ve vykonstruovaném procesu odsouzen za protistátní činnost k úhrnnému trestu 20 let vězení a peněžité pokutě 100 000 soudánských liber. (Tresty pro další dva Jaškovy spolčovníky ze Súdánu byly stanoveny na 12 let za to, že Jaškoví pomáhali.) O měsíc později mu byla udělena prezidentská milost a zároveň soudánský prezident Umar al-Bašír nařídil jeho okamžité propuštění. Do České republiky se vrátil 26. února 2017.

USA. – Svět. Výzkumné centrum Pew v USA publikovalo zprávu, dle níž je islám jediné světové náboženství, které roste procentně rychleji, než roste světová populace. Pokud se současné trendy nezmění, převýší muslimové počtem křesťany kolem roku 2070.

USA. Podle Výzkumného centra Pew v USA liberální církve ztrácejí členy, za-

tímco konzervativní církve rostou. Podle výzkumu kupříkladu 93% kazatelů rostoucích sborů souhlasilo s výrokem, že Ježíš reálně fyzicky (tělesně) vstal z mrtvých, zatímco u zmenšujících se sborů to bylo jen 56% duchovních.

Francie. Ve Francii každý měsíc vzniknou téměř tři evangelikální sbory. Loni jich bylo založeno 35. Tento růst trvá již 20 let. Za posledních 60 let se počet evangelikálů ve Francii zdesetinásobil a dosáhl počtu 650 000, tj. jedné třetiny všech protestantů v této zemi. Z 66 milionů obyvatel Francie je 51% katolíků, 31% bez církevní příslušnosti, 9% muslimů a 3% protestantů. (Podobný růst zaznamenávají evangelikálové i ve Španělsku.)

Velká Británie. Dva pouliční kazatelé evangelia Bristolu byli v únoru odsouzeni k peněžité pokutě, za to, že svými kázáními v obchodním centru na téma islámu, buddhismu homosexuality a rozvodů. Svým kázáním o jedinečnosti spásy skrze Krista dle obžaloby způsobili „obtěžování“ a „veřejné znepokojení“. Kazatelé se proti rozsudku odvolali.

Velká Británie. Generální synoda anglikánské církve odmítla přijmout dokument věnovaný manželství a homosexualitě, který potvrzoval výlučnost manželského svazku muže a ženy. Tento fakt je nemilým vítězstvím liberálů v církvi. Dokument podpořily sněmovna biskupů a sněmovna laiků, nicméně neprošel ve sněmovně kléru. Jak upozornil konzervativní blog Archbishop Cranmer, dokument neprošel ve sněmovně kléru především kvůli ženám, zastávajícím duchovenskou službu. Proti dokumentu totiž hlasovalo 79% kleriček a 39% kleriků.

USA. Prezident Donald Trump při svém uvedení do úřadu vsadil na evangeliká-

ly. Duchovní rámec ceremoniálu tvořili 4 evangelikálové, jeden katolík a jeden žid. Liberální církve v něm nehrály žádnou roli. Mezi řečníky vystoupil Franklin Graham, syn 98letého evangelisty Billyho Grahama, který závěrem přečetl biblické verše z 1 Tm 2,1–6. Vůdčí osobnost latinsko-amerických křesťanů, pastor Samuel Rodriguez, citoval Ježíšova blahoslavenství (Mt 5), biskup nezávislé svobodné církve Wayne T. Jackson závěrem dal požehnání a televizní kazatelka Paula White se modlila k Bohu: „Dej našemu prezidentovi schopnost poznat Tvou vůli a posilni jeho odhodlání nás spravedlivě vést.“ Římsko-katolický arcibiskup z New Yorku, kardinál Dolan, četl úryvek z apokryfní Knihy moudrosti a židovskou komunitu v USA zastupoval zakladatel Střediska Simona Wiesenthala v Los Angeles rabín Marvin Hier. Prezident složil přísahu na rodinnou Bibli a Bibli prezidenta Abrahama Lincolna. Rodinnou Bibli získal od své matky Mary Anne MacLeod Trump (1912-2000) na závěr nedělní besídky v roce 1955. Ve své řeči parafrázoval Žalm 133: „Bible nám říká, jak dobře a blaze je, když Boží lid žije spolu v jednotě. Musíme své myšlenky otevřeně vyslovovat, naše názorové rozdíly otevřeně prodiskutovávat, ale vždy usilovat o jednotu. Když Amerika je jednotná, je absolutně nepřekonatelná.“ – Z téměř 320 milionů obyvatel USA je 25,4% evangelikálních protestantů, 14,7% liberálních protestantů, 6,5% černých protestantů, 20,8% katolíků, 1,9% židů, 1,6% mormonů a 0,9% muslimů. – Proč křesťané většinou hlasovali pro Trumpa, třikrát ženatého provozovatele kasina, nechvalně proslulého vulgárními výrazy? Podle Jonathona van Marena křesťané v USA – katolíci i evangelikálové – prožívali z Baracka

Obamy strach. Báli se také zvolení Hillary Clintonové. Útoky proti křesťanům z nejvyšších vládních míst (vládli demokraté) byly téměř po celé desetiletí neúnosné. Obama chtěl přinutit křesťanské církve a školy, aby přijaly nejradikálnější poslední verzi genderové ideologie a byl připraven vydat prováděcí nařízení s cílem přimět méně osvětlené, aby se zařadili. Kdo by neuposlechl, získal by nálepku homofoba. Clintonová předeslala, že křesťané budou muset v některých otázkách změnit své přesvědčení a názory – například zavádění společných záchodů a sprch pro dívky a chlapce ve školách. Obama i Clintonová hodlali přinutit křesťany k tomu, aby ze svých daní dotovali potratový průmysl. Obama dokonce hlasoval proti ochraně dětí, které přežijí potrat, a Clintonová obhajovala potrat dokonce v posledních fázích těhotenství.

SR. Dne 21. 2. 2017 zemřel evangelikální teolog a kazatel Církve bratrské doc. ThDr. Ludovít Fazekaš. Patřil k zakladatelům Katedry evangelikální teologie a misie na Univerzitě Mateja Bela v Banské Bystrici.

Norsko. Bývalý biskup norské luteránské církve Tor Berger Jrgensen, nechvalně známý podporou homosexuální agendy, vyzval křesťanské organizace, aby zaměstnávaly nelegální migranty. Norská ministryně pro přistěhovalectví označila jeho výzvu za nezodpovědnou.

USA. Společnost Disney zařadila poprvé do malovaného televizního seriálu scénu homosexuálního líbání. „Gay moment“ má být i v chystaném filmu „Kráska a zvíře“. Proti těmto novinkám se ozvala řada rodičů a rodičovských organizací.

ČR. Sdružení evangelikálních teologů pořádá 24. Teologické fórum na téma

„Martin Luther a jeho odkaz pro současnou církev“, které se bude konat v pondělí 3. dubna 2017 v Praze.

ČR. Národní pochod pro život je letos naplánovaný na 22. dubna. Centrem Prahy odpůrci potratů a příznivci rodiny projdou posedmnácté. Loni se akce podle organizátorů zúčastnilo víc než 4000 lidí. V roce 2015 bylo v Česku uměle ukončeno téměř 21 000 těhotenství. Pochod podpořili katoličtí biskupové i vedení SCEAV.

Evropa. – Srbsko. Valné shromáždění Konference evropských církví by se mělo v roce 2018 uskutečnit ve městě Novi Sad v Srbsku.

Stanislav Piętak a Daniel Spratek

Literární hlídka

Slovenské nakladatelství Vivit vydalo básnickou sbírku slovenské křesťanské publicistky a spisovatelky Evy Bachletové s názvem **Vo večnosti slobodná**. Básnická sbírka vychází k jubileu Reformace.

Křesťanské společenství vydalo sborníček k 500. výročí reformace nazvaný citátem Jana Kalvína „...**tehdy povstal Luther, následován dalšími...**“. Brožura obsahuje Lutherův životopis od Stanislava Kaczmarczyka, krátký nástin příchodu reformace na Těšínsko od Daniela Spratka a soubor šesti úvah nad otázkou „Co pro mě znamená odkaz Martina Luthera a Reformace?“. Předmlouvou sborníček uvedl Milan Pecka.

Křesťanský sbor v Ostravě vydal vrcholný román Kristíny Royové **Staniša**. Román s napínavou zápletkou je věnován problematice okultismu. Nový překlad

do češtiny pořídila Ludmila Hallerová.

Daniel Spratek

Skutočné príbehy malých princov a princezien to wyjątkowa książka, która przynosi świadectwa dzieci, które swoje życie oddały Panu Jezusowi. Autorem jest brat Jozef Kováč, dyrektor Misji Dziecięcej na Słowacji. Książkę tę trzeba czytać sercem – pisze autor. Gorąco polecam.

Doug Bender i Dave Sterrett spisali świadectwa znanych i mniej znanych ludzi w książce pod tytułem **Jestem drugi**. Wiele historii różnych osób, jedno niezwykle zakończenie – postawiły Pana Boga na pierwszym miejscu.

Urszula Szymeczek

Z nových příspěvků k dějinám evangeliků na Těšínsku

V uplynulém roce 2016 vyšlo několik společenskovedních příspěvků, které se přímo či okrajově zabývají i dějinami evangeliků na Těšínsku.

Anna Macurová představila ve druhém čísle časopisu „**Těšínsko**“ nově otevřené Diakonické a vzdělávací centrum Vladislava Santariuse s Muzeem protestantismu v Českém Těšíně (s. 103–105).

První číslo „**Časopisu Slezského zemského muzea**“ přineslo článek Kláry Mezihorákové Evangelický kostel v Třinci (s. 13–22), v němž přiblížila okolnosti výstavby a architekturu kostela i s bohatým obrazovým doprovodem.

V ročence „**Wiek i Stare i Nowe**“ vyšel životopis evangelického faráře J. Nierostka od Adriana Uljasze; nese titul Książd Józef Nierostek (1901–1943). Patriotyczny duszpasterz, redaktor i publicysta z Cieszyna. (s. 98–118).

Zaznamenání hodné zmínky o těšínských evangelících v dílech věnovaných primárně jiným tématům se nacházejí např. v **Encyklopedii menších křesťanských církví v České republice** od Zdeňka Vojtiška a Zdeňka R. Nešpora, vydané v pražském nakladatelství Karolinum, ve studii Martina Jemelky **Ostrava duchovním a náboženským centrem republiky československé?**, publikované ve druhém čísle časopisu „Studia historica Brunensia“, také v řadě článků věnovaných Slezsku v 17. století, které vyšly ve čtvrtém čísle francouzského časopisu „**XVIIe siecle**“, dále ve třetím svazku životopisných dat evangelických pastorů, činných v Uhersku do roku 1610 (**Evangelikus Ielkészek Magyarországon – Pastores evangelico-lutherani in Hungaria. I/3: S-Z**) od Zoltana Csepregiho, kde je zmíněn bílský pastor Lucas Wenzelius, či v literárně-kulturologické studii **Pogranicze cieszyńskie, pogranicza identyfikacji – wymiary inności i obcości w tekstach Jana Wantuły, Jana Szczepańskiego i Józefa Pilcha** od Katarzyny Szkaradnik, vydané ve 3. čísle časopisu „Roczniki Kulturoznawcze“ (s. 171–193).

Daniel Spratek

Jiný pohled, jiná perspektiva (pozdání k četbě)

**Jaroslav Vokoun,
Luther, finále středověké zbožnosti**

Opravdu, stojí za přečtení. Po knihách o reformaci a Lutherovi, které si lze pořídit v Polsku či na Slovensku, je tady zají-

mavý český vydavatelský počín. Katolické karmelitánské nakladatelství oslovilo evangelického teologa a pedagoga, aby napsal knihu o Lutherovi. Primárně má být adresátem knihy „normální“ katolík, byť autor nabádá ke čtení všechny. Celou knihu lze charakterizovat jako upřímnou snahu zasadit reformaci a jeho hlavní postavu do kontextu dějin a učení celé západní křesťanské církve (církví). Dalo by se s nadsázkou říci, že autor se snaží ukázat, jak dalece je Luther umístěn do řady lidí, kteří se po celé dějiny církve snažili o její pravdivost a kristovskou krásu. Činí tak nejen odkazem na církevního otce Augustina, ale pro nás protestanty nově a objevně poukazem na určité reformátorovo pokračování teologie Bernarda z Clervoix. Autor se nezabývá tolik programově Lutherovým tzv. reformačním obratem čili tím, jak a kdy se to stalo, že Luther změnil svůj názor na učení o ospravedlnění a církev, ale naopak poukazuje na kontinuitu celých dějin církve. Reformace nejen jako zlom, ale také jako pokračování toho dobrého a hlubokého, co bylo přítomno v křesťanství vždycky.

Pokud mohu sdělit svůj dojem: Kniha se dá přečíst jedním dechem. Pak o ní lze ovšem dlouze a objevně přemýšlet. Dovolím si z knihy citovat něco docela kritického a vysoce aktuálního, něco, co ve mně opravdu silně rezonuje: *Pětisté výročí Lutherovy reformace – to zní na první pohled impozantně, ale jeho připomínka působí evangelickým církevním vedením v Německu poměrně velké rozpaky. Čím více se datum blížilo, tím více bylo patrné, že jubileum přichází vlastně nevhod. Stoupencům všelidského pojetí náboženství se Luther vůbec nehodí, a zejména ne svým hlavním důrazem na Krista jako jedinou*

cestu ke spáse a na víru v Krista jako jediné pravé náboženství. Lutherovy výroky proti islámu a Koránu („hanebná kniha“) nespádají do představy bezproblémového mezináboženského dialogu, Lutherovy výroky o manželství a rodině se nehodí do genderové agendy. Snad každý, kdo třeba jen velice zběžně sleduje dění v luterských církvích, musí souhlasit.

Pohled na reformaci z hlediska evangelíka, který plnil „zakázku“ katolíků, usilujících bez předsudků poznat Luthera, není vskutku k zahazení. Autor nabádá katolické čtenáře k „luterské“ lásce k Písmu a k hledání Boha, *kterého jsme ještě nenalezli a kterého ani není možné dostatečně hledat.* Kniha nás vybízí k tomuto hledání a to není vůbec marná výzva. Ať už pro katolíky nebo pro nás evangelíky.

Zbyšek Kaleta

Aktuality z KS

Modlitební konference. Lednová konference, kterou (s podporou KS) připravilo EC MISE, byla na téma „Reformuj(me) se“. Hlavním řečníkem byl Slavomír Slávik.

Beseda s vicepremiérem. Dne 1. 2. 2017 se na Karmelu uskutečnila beseda s vicepremiérem Pavlem Bělobrádkem z KDU-ČSL. Besedu moderoval Bohuslav Niemiec. P. Bělobrádek hovořil o své cestě k Bohu, o své nemoci, rodině, názorech na rodinnou politiku a odpovídal na otázky týkající se aktuálního politického dění.

Setkání pokladních. Setkání pokladních s novou vedoucí účetní KS sestrou Danuší Gerykovou se uskutečnilo 27. 2. 2017 na Karmelu.

Ústřední konference delegátů se bude konat v sobotu dne 8. 4. 2017. Místem konání konference bude středisko Karmel. Hlavním přednášejícím konference bude pastor Leszek Czyż z Wisły, který bude hovořit o posvěceném životě křesťana; účast přislíbil i Lance Roberts z Českého biblického institutu v Kroměříži.

Velikonoční setkání na téma „Vzkříšený Kristus a umírající církve“ se bude konat 16. dubna 2017 v Českém Těšíně. Program připravuje mládež. Hlavní proslav bude mít pastor Michal Klus.

Šance podaná ruka. Církevní rada SCEAV, vedení KS a sbor v Třinci se dohodli, že utvoří ústav, jenž bude nadále vykonávat služby projektu „Šance podaná ruka“.

Aš. Počátkem června se chceme podílet na oslavách 500. výročí reformace v Aši. (Ašsko bylo až do 2. světové války převážně luterské, ve městě Aši stojí jediný pomník Martina Luthera v České republice.) Oslavy připravujeme ve spolupráci s tamním sborem BJB.

XcamP. Heslem ročníku 2017 je „Bud – anebo“; program bude navazovat na výročí Reformace. Jako evangelista poslouží Radek Kolařík, kazatel BJB z Kuřimi.

Karmel. V současnosti se vedou jednání o možnostech získání grantů a darů na rekonstrukční práce na Karmelu. Rekonstrukce by spočívala ve výměně střešních oken, dostavbě výtahu a jiných stavebních pracích.

Koncert k 500. výročí Reformace by se měl uskutečnit v neděli 29. 10. 2017; vystoupit by měly pěvecké sbory pod taktovkou E. Danela.

Daniel Spratek

Ohlédnutí za adventním setkáním pracovníků

Adventní setkání pracovníků se konalo dne 5. 12. 2016 na Karmelu. Jedním z nosných bodů programu byla svědectví z místních společenství. Osm místních společenství si předem vybralo a připravilo odpověď na jednu otázku, kterou pak na adventním setkání prezentovalo. Níže přinášíme příspěvky Místního společenství KS v Albrechticích a Místního společenství KS v Bystřici.

V čem vidím přínos mého společenství v Albrechticích, resp. KS? (pro mě osobně, pro církev...)

Jedinému moudrému Bohu buď skrze Ježíše Krista sláva na věky věků. Amen. (Ř 16,27)

Šest přínosů – věci, které bych neměl, kdyby nebylo Boží milosti a lásky, kterou mi dal Pán Ježíš skrze společenství KS.

1. Dal se mi poznat jako můj osobní Spasitel a Zachránce skrze svědectví bratří a sester z KS. Chceme, aby lidé, na které máme vliv a s kterými máme vztah, poznali Pána Ježíše a přijali dar spásy.

2. Dal mi Svou církev a v ní i Křesťanské společenství. Společenství lidí, kteří upřímně věří v Trojjediného Boha, chtějí ho poslouchat a následovat. Chceme, aby lidé patřili do Jeho církve, do společenství upřímně věřících následovníků Ježíše.

3. Dal mi možnost duchovního vyučování, jak již kdysi na tajných setkáních v rodinách, tak v dnešní době na BŠP a jiných kurzech. Vyučujeme a nabízíme možnost se duchovně vzdělávat na BŠP, kurzech, na dorostu, mládeži, biblických hodinách.

4. Dal mi poznat čistou nauku skrze Písmo – Bibli a zásady KS: Jedině Písmo, Jedině Kristus, Jedině milost, Jedině vírou, Jedině Bohu slávu. To chceme předávat další generaci.

5. Dal mi možnost sdílet se se svědectvím a osobními zkušenostmi, které prožívám s Ježíšem. Dáváme prostor k svědectví a sdílení se osobními zkušenostmi s životem víry.

6. Dal mi možnost služby a dary, abych je rozmnožoval a používal v Jeho službě. Jemu ať je z těchto služeb vzdána čest a sláva. Povzbuzujeme a dáváme možnost sloužit na Boží vinici.

Tím vším co mi dává, mohu být prospěšný i v církvi, pokud k tomu dá možnost a prostor. Ne vždy je to možné. Chceme prosazovat možnost služby i v církvi neordinovaným bratřím a sestrám. Boží slovo – Ježíš nás vybízí: *Budete mi svědky a to je naše poslání.* Modleme se za naši evangelickou církev, aby stála na Bibli, nesla čisté evangelium a nepřipodobňovala se tomuto světu.

Modleme se za KS, aby duch času nás nesvedl od dědictví našich otců, kteří nás vedli k Ježíši Kristu, k jeho následování a službě.

A tak, bratří, (sestry) svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. (Ef 6,10)

Václav Hrachovec

Jak se nám v Bystřici dařilo prohlubovat spolupráci s místním sborem? (příklady, nápady, inspirace...)

Jedním z hlavních pilířů vzájemné spolupráce je komunikace. Již dlouhá léta se společně setkáváme, mám na mysli presbyterstvo sboru a pracovníci. Sloučili jsme bratrská setkání se setkáním presbyterů. Samozřejmě, má to svůj

řád, obvykle začínáme v 17 hodin setkáním presbyterů a v 18.30 začíná společné setkání s pracovníky. Všichni se tak zúčastňují výkladu Božího slova a Večeře Páně. Pak se řeší organizační záležitosti a v diskuzi duchovní život sboru. Je zde i prostor pro informování vedoucích jednotlivých skupin: dětí, dorostu, mládeže, manželských párů, až po návštěvy sborovníků u různých příležitostí, jako jsou jubilea, nemoc, atd. Končíme zpravidla ve 21 hodin.

Z hlediska KS to vidíme jako pozitivní a plodné působení na život sboru hodné následování.

Dalším zvláštním a požehnaným obdobím pro naše KS a sbor je působení emeritního biskupa Stanislava Piřetaka v bystrickém sboru, a to od 1. 4. 2011 až do dnešního dne. Jsme Pánu Bohu vděční za něho a jeho manželku Annu.

Za velmi důležité a prospěšné pro vzájemnou spolupráci je setkávání se na modlitebních skupinkách. Vzájemné modlitby, zvláště přímluvné modlitby, sbližují bratry a sestry ve sboru. Hodné následování je vydávání pravidelné listiny přímluvných modliteb.

Rodinné bohoslužby pořádáme pravidelně jednou měsíčně. Program bohoslužeb mají na starosti bratři se svými manželkami. Je to vhodný prostor pro zapojení více osob do programu. Rovněž je to možnost pozvat se slovem nějakého hosta.

Co se týče inspirace, tak to je setkávání se na společných bohoslužbách s Luterskou církví u příležitosti akcí „Spolu u stolu“ a „Památka založení sboru“, kde po společném obědě je možno sblížit se v diskuzích mezi členy obou církví. Další společná setkání se uskutečnila na Zakamení Čantoryje a štědrovečerní společné bohoslužbě. Velmi pozitivně

a aktivně k těmto setkáním přispívá náš pastor senior Roman Raszka. Evangelizace PROCHRIST je velkou příležitostí vzájemného setkávání a možností vzájemného sdílení.

Co se týče nápadů, tak jsme vděční vedoucím manželských párů, kterým jde o to, aby setkání byla pravidelná, a to jednou měsíčně. Letos poprvé zorganizovali cyklus vyučování o výchově dětí, akce byla finančně dotovaná obcí Bystřice. Těch nápadů by bylo mnoho, vždy je ale zapotřebí zapálené a ochotné bratry a sestry. Velmi požehnaná je spolupráce na organizování letních táborů pro děti a dorost. Naše místní společenství podporuje všechny, jak modlitebně, tak i finančně. Chci tento příspěvek ukončit Božím slovem, a to z 1. listu Timoteovi 5,8: *Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.* V našich sborech je naše duchovní rodina a výsadou KS je starat se, aby duchovně neustrádali.

Karel Niemiec

Umíme slavit? Luther jako superman

Už si začínáme zvykat. Po roce, kdy náš stát zachvátila husománie (výročí upálení Mistra Jana Husa) a karlománie (700 let od narození Karla IV.) tady máme „naše“ velké výročí, výročí reformace.

Pokud jde o Husovo výročí, naši sousedé v okolních zemích nechápali: Kde se to v těch Čechách najednou vzalo? V průběhu husovského roku články, nové knihy, výstavy a konference o Husovi nebraly konce. Jedna akce střídala dru-

hou. Komentáře ze zahraničí neskrývaly svůj údiv. Proč tento národ považovaný za jeden z nejvíce ateistických v Evropě i ve světě, tak silně prožívá výročí upálení radikálního náboženského reformátora před šesti sty léty? Také nechápal, proč český prezident, který se tváří jako nevěřící (a jako nevěřící se hrdě i chová), považuje za vhodné umístit vedle prezidentské zástavy vlajky s husitskými kalichy. Zahraniční média samozřejmě citovala českou lidovou internetovou slovesnost, kdy „národ“ přiznává, že si prezidenta s husitským palcátem představit příliš neumí, s kalichem v ruce (pokud možno plným) však snadno. Co po těch velkolepých oslavách zbylo? Sledujete nějakou pozitivní změnu duchovního anebo politického klimatu? Já teda ne.

Zaujala mne informace zveřejněná na internetu, že v jednom německém městě (Stolberg, spolková země Harz) vydali medaili s vyobrazením Martina Luthera, jak krouží, letí nad městem. Jako superman. Údajně byl kdysi tímto městem Reformátor nadšen. Zní to jako vtip, ale je to pravda. Medaile se opravdu dobře prodává. Ale musíme si říci, musíme se sami sebe zeptat: umíme my vlastně slavit? Já si medaili za 36 EUR zcela určitě nekoupím, ani další reklamní předměty mne příliš nelákají, ale promyslím, zda je moje křesťanství opravdu luterské. Abych nebyl špatně pochopen. Jde mi o to, zda v záplavě „luterského“ reklamního balastu, nepustíme ze zřetele to podstatné, co bylo vlastní Lutherovi: lásku k Bohu a Písmu. Nejsem v těch obavách asi jediný. Objevil jsem článek: Bier, Pralinen und Playmobil. Pivo, (hračka Luther od firmy) Playmobil a bonbóny vše s logy výročí reformace. Autor (církvní historik Tho-

mas Kaufmann) přemýšlí, jestli velkolepé a dlouho připravované oslavy nejdou mimo jejich duchovní smysl. Zda se v záplavě reklamních předmětů neztratí to podstatné.

Umíme slavit? Za rok je tady další výročí. Založení naší republiky – 100 let Československa. Mám takový dlouholetý zvyk. Vždy před 28. říjnem zajdu do některého z antikvariátů a koupím si něco z díla T. G. Masaryka. A jsem povzbuzen tím, z jakých kořenů vyrostla naše státnost. Z pravdy, husitství, bratrství (Jednoty bratrské), slušnosti a pravdivosti prvního prezidenta. Po zkušenostech posledních let vypouštím ve dnech kolem 28. října sledování rádia a novin. Čtu staré tisky. A je zvláštní, že jsem často prvním čtenářem těchto spisů vydaných před sto lety. Lze to lehce poznat, v té době se totiž některé tisky neprořezávaly. Knihy jsou nedotčeny. Takže je snadné zjistit, že o četbu díla „otce zakladatele“ nebyl ani v době před mnoha desítkami let nějaký skutečný, hluboký a enormní zájem. Prostě pokud jde o slavení, vystačíme si někdy s tím povrchním, s pozlátkem, reklamou a zdáním.

Luther údajně jednou prohlásil: *Jenom ďábel neslaví*. Opravdu: člověk je bytost slavící. Mnohá místa Bible o tom přinášejí svědectví. Takže slavme. Byť opravdu není jedno jak.

Zbyšek Kaleta

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ DÍVEK A ŽEN

Téma: *Všechno překonat a obstát*

TERMÍN: 22. dubna 2017

MÍSTO: HUTNÍK, Třinec

ČAS: 8:30 – 11:30hod.

HOST: Zuzka Kaczmarczyková

PROGRAM: chvály, přednáška,
občerstvení, překvapení

Připravují a zvou ženy ve spolupráci se SCEAV / KS, z.s.

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrześcijańskiej při SCEAV.
Redakční rada: Milan Pecka, Jan Rucki, Štěpán Rucki, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borski, Martin Tomala.
email: casopisidea@email.cz
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>

VELIKONOČNÍ NEDĚLE 16. 4.

VZKŘÍŠENÝ KRISTUS
umírající církvev

SLOVO: MICHAL KLUS

CHVÁLY: DOPROVODNÁ SKUPINA XCAMPU

ČESKÝ TĚŠÍN, EV. KOSTEL NA NIVÁCH, 16:00

ODBOR MLÁDEŽE SCEAV & KS
VE SPOLUPRÁCI S EC M.I.S.E

 mládež
sceav

 M.I.S.E.
mládež ev. církve